

ΠΗΓΑΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

Ἐκδομένη καθ' ἑβδομάδα

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ Δραχ. 8.

|| Διάτὰς καταχωρήσεις γίνεται ἰδιαιτέρα συμφωνία

Ἐκδότης καὶ Διευθυντῆς Π. ΚΟΝΤΟΓΟΥΡΗΣ

|| Πᾶσα διατριβὴ ἑνυπόγραφος γίνεται δεκτὴ.

† ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ † ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην περὶ τὴν 1 καὶ ἡμίσειαν ὥραν μετὰ μεσημβρίαν πένθιμον ἤχησαν οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν καὶ μετ' ἀπεριγράπτου συγκινήσεως καὶ λύπης ἐμάνθανεν ὁ Λευκάδιος λαός, ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ Σεβασμιωτάτου αὐτοῦ Ποιμενάρχου Μητροπολίτου Λευκάδος ἀφίπτατο εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Δὲν εἶναι ἀνεξήγητος ἡ συγκίνησις ἡ καταλαβούσα πάντας ἅμα τῇ εἰδήσει τοῦ θανάτου τοῦ λειτουργοῦ τούτου τοῦ Κυρίου. Αἱ ἀρεταὶ αἱ κοσμοῦσαι αὐτὸν δὲν ἠδύνατο ἢ ἀγάπην καὶ σέβας νὰ ἐμπνεύσωσι. Καὶ ὁ θάνατός του δὲν ἠδύνατο ἢ τοιαῦτα αἰσθήματα νὰ ἐμβάλλῃ εἰς τοὺς τιμῶντας αὐτόν.

Ὁ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΡΑΒΑΝΗΣ ἐγεννήθη περὶ τὸ ἔτος 1786 ἐν Καρυῶν, ἐξ εὐσεβῶν καὶ ἐντίμων γονέων. Ἐν ἀρετῇ τὴν νεότητά βιώσας ἐγένετο διάκονος κατὰ τὸ ἔτος 1813 καὶ χειροτονήθη ἱερεὺς κατὰ τὸ 1831 καὶ τέλος διὰ πλειονοψηφίας ἐν ἔτει 1851 ἀνέλαβε τὸ ὑψηλὸν ἔργον τοῦ Μητροπολίτου Λευκάδος, χειροτονηθεὶς κατὰ τὸ 1852 ἔτος ὑπὸ τῶν τότε Ἀρχιεπισκόπων Κερκύρας, Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου.

Ἐκτοτε δὲ διέμενε μέχρι τῆς τελευταίας του στιγμῆς ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ ἑδρᾷ τῆς νήσου μας.

Ὁ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΡΑΒΑΝΗΣ δὲν ἦτο κάτοχος θρησκείας καὶ ἐκτεταμένης παιδείας, ἀλλὰ κχιῖστα ἀνεπαίσθητον τὴν ἑλλειψίν ταύτην διὰ τῶν φυσικῶν προτερημάτων του.

Εἶχεν δξύνοϊαν λεπτήν, κρίσιν ἀσφαλῆ καὶ μνήμην ἣν διετήρησε μέχρις ἐσχάτων. Ἀκράδαντον τηρῶν τὴν πρὸς τὴν θρησκείαν πίστιν, ἀγαπῶν καὶ σεβόμενος ἀνυποκρίτως τὸν Θεόν, τόσοσν καὶ τὸν πλησίον, γλυκὺς τοὺς τρόπους καὶ συγκαταβατικὸς, ἐπέβαλλεν ἐμπιστοσύνην, σεβασμὸν καὶ ἐνδόμυχον ἀγάπην τῷ κληρῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ. Ἦρεμος τὸν χαρακτῆρα καὶ ἐγκρατῆς περὶ τὸ διαιτᾶσθαι, ἀπῆλαυε μέχρις ἐσχάτων, καίτοι λίαν προβεβηκῶς τὴν ἡλικίαν, πλήρους ψυχικῆς καὶ σωματικῆς υγείας.

Κατὰ τὸ ἔτος 1879 ἐξελέγη μέλος τῆς Ἱεράς Συνόδου, καὶ μετέβη εἰς Ἀθήνας, ἔπου φαιναὶ ἀνεδείχθησαν αἱ χριστιανικαὶ τοῦ ἀνδρός ἀρεταὶ καὶ πάντα τὰ κοσμοῦντα αὐτὸν προτερήματα. Ἐκπληρώσας καὶ ἐκεῖ τὸ ἱερόν καθῆκον, ἐπέσρεψεν ἐναυθα ἐν τῇ φίλῃ Πατρίδι καὶ τῷ προστατευομένῳ αὐτοῦ λαῷ καὶ ἐζῆσε τὸν λοιπὸν βίον ἡρεμον, πατριαρχικόν, ἅγιον μεταξὺ τῶν συγγενῶν του, καὶ ἡρέμα ἐκλίνε πρὸ τοῦ πεπρωμένου, εὐτυχῆς, ἅτε συνειδῶς ὅτι ἐξεπλήρωσε τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ἠγάπησε τὸ ποίμνιον αὐτοῦ καὶ προσεπάθησε νὰ τὸ ὀδηγήσῃ εἰς τὴν εὐθεϊαν ὁδὸν τοῦ Κυρίου.

Ὁ θανὼν ἐκοσμοῦτο μόνον διὰ τοῦ ἀργυροῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος. Τοῦ ἐκερ ἀποδοεὶ κινύει τὴν μεγάλην ἀδελφότητα τῶν ἐκάστοτε κυβερνήσεων πρὸς τοὺς τιμῶντας τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, ἐνῶ ἔδει ὀρχαιότερος τοῦ Ἑλλ.

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

AL 5446. Φ5.0009

έτος τουτο — αφού και αι άλλαι μετά το Πάσχα πανηγύρεις και ιδίως η της Ἁγίας Μαύρας δέν διεκρίθησαν ἐπὶ ζωηρότητι. Εὐχρηθῶμεν, ὅπως εἰς τὸ μέλλον τελείται μετὰ μείζονος λαμπρότητος ἡ πανήγυρις αὐτῆ τῆς προστάτιδος τῆς νήσου μας.

— Ἐκ τῆς «Παλιγενεσίας» τῆς 2 τρ.

Ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐγένοντο χθές αἱ ἀρχαιρεσίαι πρὸς ἐκλογὴν τοῦ νέου Πρυτάνεως διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1886—1887. Ἐπὶ 50 καθηγητῶν ψηφοφορησάντων ὁ ἰατρός και καθηγητῆς τῆς εἰδικῆς νοσολογίας κ. Καραμήτσας ἔλαβε κατὰ τὴν πρώτην ψηφοφορίαν ψήφους 44, ὁ καθηγητῆς τῆς φιλολογίας κ. Δ. Πανταζίδης ἔλαβε κατὰ τὴν δευτέραν ψηφοφορίαν ψήφους 25. κατὰ δὲ τὴν τρίτην ἰσοψήφισαν μεταξύ των οἱ καθηγηταὶ κ. κ. Χρηστομάνος και Ψαρᾶς. Οὕτως ἐκ τῆς ψηφοφορίας Πρύτανις ὑπεδείχθη ὁ κ. Καραμήτσας, οὗ τινος τὴν ἐκλογὴν θέλει κυρώσει ὁ Βασιλεὺς.

— Ἀφίκετο προχθές τὴν ἑσπέραν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κύριος Ἐμμανουὴλ Γουβέλης, ἀφοῦ ἠρίστευσεν κατὰ τὰς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου πρακτικὰς ἐξετάσεις και διωρίσθη δικηγόρος ἐν Ἀθήναις. Τῷ εὐχόμεθα καλῶς ἦλθε· και εἰς ἀνώτερα.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ὅρνια, δικέφαλα, σκληρὸ λιοντάρι,
Ἄρκουδα, Λύκισσα, μὲ μιὰ καρδιά,
Ἦρταν νὰ κάμουν τὸ παληκάρι,
Μάνα, στὴ γῆ σου τὴ πατρικιά!

Σκληρὰ σοῦ ἔδωσαν τὸ δεξιὸ χέρι,
Αὐτὰ τ' ἀνήμερα πέντε θεριά,
Ὅμοια τους πρᾶξι· δέν ἔχει ἀητέρι,
Σ' ὄλα τοῦ Νέρωνος τὰ χρονικά!

Ἐκεῖνος πῶχει Διαβολοῦ πνεῦμα,
Μαύρη, μισάνθρωπη, τίγρις καρδιά,
Μ' ἓνα του ἄτιμο δαιμόνιο νεῦμα
Γιὰ σὲ προσκάλεσε τόσα θεριά.

Σκληρὰ ἀπόκλεισαν τὴ θάλασσά σου,
Στὴν ἐνδοξὴ τῆς ἀερομαλιά,
Μὰ μέσ' τὴν ἀφθαρτὴ τὴν ἀγκαλιά σου
Ἐβράζε, ἀνάμε γενναία καρδιά!

Μὲ τὸ ζερβὶ σου τ' ἀφοβο χέρι
Μ' ὀργὴ ξεσπάθωσες εἰς τὴ στεργιά

Και λιονταρόφυγο δικό σου ἀσκέρι
Ἄνδρεία ὄρμησε μέσ' τὴν Τουρκιά.

Τὰ ὄρνια σκούζανε μέσα στὴν πάλη,
Ἄω καὶ ἔξαπλώνανε γοργὰ φτερά,
Τῶν τούρκων ἀναψαν τὴν πρώτη ζάλη
Ποῦ τοὺς ἐπέφερε τὴ συμφορά.

Ἄρκουδα, Λύκισσα, ὄρνια λιοντάρι,
Ἐλάτε τρέξετε στὸ χαλασμό!
ὦ! δέν σᾶς ἔγινε σκληρὴ σας χάρη
Νὰ πιῆτε αἷμα Ἑλληνικό.

Θεριά ἀχόρταγα, ἀπίστων αἷμα
Ἐχύθη ἀφθονο σ' αὐτὴ τὴ γῆ,
Πιῆτε, ἀλείψετε τ' ἄτιμο στέμμα,
Ἢ ἄτιμα φέρετε στὴν κεφαλή!

Ἐν Λευκάδι τῆ 3 Ἰουνίου 1886.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΛΚΑΝΗΣ

(*) Ὅρνια δικέφαλα, οἱ τῆς Αὐστρίας και Πρωσσίας δικέφαλοι ἀετοί.

(*) Λύκισσα, ἡ ἐν Ρώμῃ θηλάσασα τὸν Ρέμον και Ρώμυλον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιεῖται τὸ Σεβαστὸν Κοινὸν Λευκάδος, ὅτι ἀφίχθη ἐνταῦθα Πιλοποιοὶς κατασκευάζων νέους Πίλους, ἐπισκευάζων αὐτοὺς και πᾶν ὅ,τι βούλεται ἕκαστος.

Ἐργάζεται δὲ εἰς τὸ ὑπὸ τὴν οἰκίαν Ἀριστοτέλους Κοψιδᾶ μαγαζεῖον ἀπέναντι τῆς οἰκίας Μαυροειδῆ.

Εἰς τὸ Σταῦθα Οἰνοπωλεῖον τοῦ κ. Γεωργίου Θεοχάρη, κείμενον ἀπέναντι τοῦ Τηλεγραφεῖου πωλεῖται

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΟΥ
πρώτης σκευότητος, ἀπὸ λεπτῶν 24
τὸ καρτοῦτσο.